

Nekem a legszebb vers...

A Nyugat című korszakos jelentőségű folyóirat alkotóival hosszasan ismerkedtünk irodalomból. Tanárnőnk rengeteg kiegészítő anyagot adott az órákon. Videókat néztünk a szerzőkről, verseiket kiváló színművészek tolmácsolásában, sőt megzenésítve is meghallgattuk. Nekem Ady Endrétől az „Őrizem a szemed” című mű az, ami igazán magával ragadott.

Talán azért ezt a verset választottam, mert az őszinte, tiszta és örökké tartó szerelemről szól. Ez nagyon ritka is egyben – gondolom, az volt Ady korában, de manapság még inkább. Imádtam ezt a verset tanulni, és pikk-pakk memorizáltam. Hihetetlen, mennyire zseniálisan, ugyanakkor egyszerűen fejezi ki Ady a meghitt szerelem és a hazaérkezés motívumát a memoriterben. Arról se feledkezzünk meg, hogy egyfajta nyugalmat és harmóniát áraszt. A megérkezés ez a biztonságba, amikor úgy hiszi az ember, hogy a másik mellett bármire képes. Hiába tombol a háború vagy kínozza a gyógyíthatatlan betegség, a költő békére lel társa mellett.

Úgy vélem, Ady tudat alatt készült a halálra, de Csinszka szerelme, akivel annyi mindenen keresztülmentek, mégis a „végállomás” volt számára. Az élete támasza, a menedéke és még sorolhatnám...

Történetesen ez után a mű után kezdtem hinni a sűrű tartó szerelemben. Remélem, majd egyszer én is így érzek valaki iránt.

Forintos Réka 8.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola